

Dimonis

Joan F. Mira

L'octubre passat va començar a Roma, a l'Ateneu Pontifici, un curs d'alt nivell per a exorcistes. Un curs, com si diguéssim, de doctorat en demonologia comparada i aplicada, que el Sant Pare felicitament regnant, Sa Santedat Benet XVI, va beneir amb una salutació calorosa dirigida alguns dies abans als qui duen a terme una activitat molt especial dins del món eclesiàstic: els exorcistes. El papa, molt amablement, els va donar les gràcies perquè "desenvolupen un important ministeri a l'interior de l'església", com és el d'assegurar que la presència de Satanàs o d'algun dels seus súbdits infernals dins del cos dels cristians dure el menor temps possible i s'acabe, com s'ha d'acabar, amb una expulsió ritual. No sé si també els ateus, els agnòstics o els fidels d'altres confessions poden patir una ocupació diabòlica com els catòlics romans, ni si en tal cas podrien acudir al ministeri, és a dir, als serveis, dels especialistes acreditats i autoritzats. Espere que sí, perquè els símptomes de possessió diabòlica són cada dia més generals i més visibles entre els creients més o menys evangèlics o al·corànics, però també entre els de tradició hinduista, confuciana, taoista, marxista, feixista i altres derivacions dels diversos textos sagrats que abunden tant entre la humanitat lectora i fins i tot entre la simplement contempladora o auditora. El papa, doncs, anima els exorcistes a continuar la seua tasca, "sostinguts per l'atenció vigilant dels bisbes i per la pregària incessant de la comunitat cristiana". Al Regne d'Espanya, la vigilància dels bisbes està perfectament assegurada, tot i que em fa l'efecte que solen equivocar-se de diables i que els posseïts per certes forces infernals no són els que ells imaginin sinó uns altres. Només haurien de rellegir amb cura els evangelis, cosa que ara com ara no sembla que tenguin costum de fer (els llegeixen, segur, però no amb cura ni amb intenció de seguir-los, altrament no patrocinarien alguns programes de ràdio en la seua emissora episcopal, ràdio que d'altra banda ha estat aclamada a Madrid, a la Puerta del Sol, al crit de "Cope, Cope", que alternaven amb "España, España": no és gens fàcil d'admetre que foren àngels del cel, àngels pacífics, els qui ocupaven els cors i els esperits d'aquella gent i els inspiraven els crits, però no se sap mai, en matèria de ponts i contactes entre el cel i l'infern, perquè vostès deuen recordar, si tenen ja alguns anys, aquelles estampetes que ens ensenyaven de menuts, on hi havia l'àngel de la guarda amb cara d'àngel i un dimoni infernal amb cara horrible que es disputaven la nostra animeta infantil, i calia suposar que sempre guanyava la potència angèlica, però això pareix que és molt optimista: final de parèntesi).

En qualsevol cas, segons afirma la premsa romana, la decisió d'oferir un curs sobre temes tan complexos ha nascut de les nombroses sol·licituds que han arribat a l'Ateneu Pontifici de diferents parts del món. Deu ser que, com jo imaginava, la presència del maligne s'ha fet tan abundant que la demono-

logia és una especialitat acadèmica de futur brillantíssim. La disciplina és complexa, pel que sembla, i el curs inclourà matèries que van des dels aspectes antropològics fins a les dimensions bíbliques, històriques i teològiques, passant pel satanisme i l'esoterisme en el món de la joventut, pels aspectes pastorals i espirituals, els aspectes científics, mèdics i legals, els psicològics i els naturals i els jurídics i legals, a més de les classes pràctiques d'exorcistes de prestigi, com ara els pares Giancarlo Gramolazzo i Francesco Bamonte, per si a algú de vostès els interessa. A mi em costa d'entendre quines poden ser les dimensions científiques, legals, naturals o antropològiques de la possessió diabòlica, però deu ser que sóc simplement un ignorant. Quant als aspectes pastorals i jurídics, a Roma farien molt santament de consultar els seus col·legues de la Conferència Episcopal espanyola. El dimoni torna a córrer pels camps i les ciutats, i bé mereix una mica d'atenció sistemàtica.

"A mi em costa d'entendre quines poden ser les dimensions científiques, legals, naturals o antropològiques de la possessió diabòlica, però deu ser que sóc simplement un ignorant. Quant als aspectes pastorals i jurídics, a Roma farien molt santament de consultar els seus col·legues de la Conferència Episcopal espanyola"